

DECYZJA KOMISJI

z dnia 21 sierpnia 2007 r.

zmieniająca decyzję 2004/558/WE wdrażającą dyrektywę Rady 64/432/EWG w sprawie dodatkowych gwarancji dla handlu wewnątrzspółnotowego bydłem odnoszących się do zakaźnego zapalenia nosa i tchawicy bydła i zatwierdzenia programów zwalczania przedstawionych przez państwa członkowskie

(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 3905)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2007/584/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na handel wewnątrzspółnotowy bydłem i trzodą chlewną ⁽¹⁾, zwłaszcza jej art. 9 ust. 2 i art. 10 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 9 dyrektywy 64/432/EWG stanowi, że państwo członkowskie posiadające obowiązkowy krajowy program zwalczania jednej z chorób zakaźnych wymienionych w załączniku E (II) do tej dyrektywy może przedłożyć ten program Komisji do zatwierdzenia. Artykuł ten definiuje także dodatkowe gwarancje, które mogą być wymagane w handlu wewnątrzspółnotowym.
- (2) Ponadto art. 10 dyrektywy 64/432/EWG stanowi, że jeżeli państwo członkowskie uzna, że jego terytorium lub część jego terytorium jest wolne od chorób wymienionych w załączniku E (II) do tej dyrektywy, przedkłada ono Komisji odpowiednią dokumentację towarzyszącą. Artykuł ten definiuje także dodatkowe gwarancje, które mogą być wymagane w handlu wewnątrzspółnotowym.
- (3) Decyzja Komisji 2004/558/WE z dnia 15 lipca 2004 r. wdrażająca dyrektywę Rady 64/432/EWG w sprawie dodatkowych gwarancji dla handlu wewnątrzspółnotowego bydłem odnoszących się do zakaźnego zapalenia nosa i tchawicy bydła i zatwierdzenia programów zwalczania przedstawionych przez państwa członkowskie ⁽²⁾ zatwierdza programy kontroli i zwalczania zakażenia bydłowym wirusem opryszczki typu 1 („BHV1”) przedstawione przez państwa członkowskie wymienione w załączniku I do tej decyzji, dla regionów wymienionych we wspomnianym załączniku, do których mają zastosowanie dodatkowe gwarancje w zakresie BHV1 zgodnie z art. 9 dyrektywy 64/432/EWG.

- (4) Ponadto załącznik II do decyzji 2004/558/WE wymienia regiony państw członkowskich wolne od zakażenia BHV1 i do których mają zastosowanie dodatkowe gwarancje zgodnie z art. 10 dyrektywy 64/432/EWG. Załącznik III do decyzji 2004/558/WE definiuje gospodarstwo wolne od BHV1.
- (5) Obecnie wszystkie regiony Niemiec są wymienione w załączniku I do decyzji 2004/558/WE. Niemcy przedstawiły dokumentację na poparcie swojego wniosku o uznanie części swojego terytorium za wolną od zakażenia BHV1 oraz ustanowiły zasady dotyczące krajowego ruchu bydła na obszarze tej części swojego terytorium i do niej. Niemcy złożyły również wniosek o zastosowanie dodatkowych gwarancji, zgodnie z art. 10 dyrektywy 64/432/EWG, do jednostek administracyjnych Regierungsbezirke Oberpfalz i Oberfranken w kraju związkowym Bawaria.
- (6) Na podstawie oceny wniosku przedstawionego przez Niemcy należy włączyć do załącznika II do decyzji 2004/558/WE dwie wspomniane jednostki administracyjne w Niemczech wolne od BHV1 oraz rozszerzyć na nie stosowanie dodatkowych gwarancji ustanowionych zgodnie z art. 10 dyrektywy 64/432/EWG. Załączniki I i II do decyzji 2004/558/WE powinny zatem zostać odpowiednio zmienione.
- (7) Włochy przedstawiły programy zwalczania zakażenia BHV1 w regionie autonomicznym Friuli-Wenecja Julijska i w prowincji autonomicznej Trydent. Programy te spełniają kryteria określone w art. 9 ust. 1 dyrektywy 64/432/EWG. Programy te przewidują także zasady krajowego ruchu bydła na obszarze tych regionów i do nich, odpowiadające zasadom uprzednio wdrożonym w prowincji Bolzano we Włoszech, dzięki którym zwalczono tę chorobę w tej prowincji.
- (8) Należy zatwierdzić programy przedstawione przez Włochy dla wspomnianych dwóch regionów oraz dodatkowe gwarancje przedstawione zgodnie z art. 9 dyrektywy 64/432/EWG. Należy zatem zmienić odpowiednio załącznik I do decyzji 2004/558/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. 121 z 29.7.1964, str. 1977. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2006/104/WE (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 352).

⁽²⁾ Dz.U. L 249 z 23.7.2004, str. 20.

- (9) Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności wydał opinię w sprawie „Definicji zwierzęcia wolnego od BoHV-1 i gospodarstwa wolnego od BoHV-1 oraz procedur weryfikowania i utrzymywania takiego statusu”⁽¹⁾. Należy uwzględnić niektóre zalecenia zawarte w tej opinii. Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik III do decyzji 2004/558/WE.
- (10) W celu zachowania przejrzystości prawodawstwa wspólnotowego załączniki I, II i III do decyzji 2004/558/WE zastępuje się tekstem zamieszczonym w załączniku do niniejszej decyzji.
- (11) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łącucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załączniki I, II i III do decyzji 2004/558/WE zastępuje się tekstem zamieszczonym w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 sierpnia 2007 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ http://www.efsa.europa.eu/en/science/ahaw/ahaw_opinions/1348.html

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK I

Państwa członkowskie	Regiony państw członkowskich, do których mają zastosowanie dodatkowe gwarancje w zakresie zakaźnego zapalenia nosa i tchawicy bydła zgodnie z art. 9 dyrektywy 64/432/EWG
Niemcy	Wszystkie regiony z wyjątkiem Regierungsbezirke Oberpfalz i Oberfranken w kraju związkowym Bawaria
Włochy	Region autonomiczny Friuli-Wenecja Julijska Prowincja autonomiczna Trydent

ZAŁĄCZNIK II

Państwa członkowskie	Regiony państw członkowskich, do których mają zastosowanie dodatkowe gwarancje w zakresie zakaźnego zapalenia nosa i tchawicy bydła zgodnie z art. 10 dyrektywy 64/432/EWG
Dania	Wszystkie regiony
Niemcy	Regierungsbezirke Oberpfalz i Oberfranken w kraju związkowym Bawaria
Włochy	Prowincja Bolzano
Austria	Wszystkie regiony
Finlandia	Wszystkie regiony
Szwecja	Wszystkie regiony

ZAŁĄCZNIK III

Gospodarstwo wolne od BHV1

1. Gospodarstwo hodujące bydło zostaje uznane za wolne od zakażenia BHV1, jeśli spełnia warunki określone w niniejszym załączniku.
 - 1.1. W ciągu poprzednich sześciu miesięcy nie stwierdzono podejrzeń zakażenia BHV1 w tym gospodarstwie, a wszystkie sztuki bydła w gospodarstwie są wolne od objawów klinicznych wskazujących na zakażenie BHV1.

Gospodarstwo i wszelkie sąsiadujące pastwiska lub pomieszczenia, niezależnie od ich własności, które stanowią część gospodarstwa jako jednostki epidemiologicznej, muszą być skutecznie oddzielone od wszelkich pastwisk lub pomieszczeń o niższym statusie BHV1 barierami naturalnymi lub fizycznymi, które skutecznie zapobiegają bezpośrednim kontaktom między zwierzętami o różnym statusie zdrowotnym.

- 1.2. Do gospodarstwa wprowadzono jedynie bydło pochodzące z gospodarstw znajdujących się w państwach członkowskich lub ich regionach wymienionych w załączniku II lub z gospodarstw wolnych od BHV1, a żadna ze sztuk bydła w gospodarstwie nie miała kontaktu z bydłem innym niż pochodzącym z gospodarstw znajdujących się w państwach członkowskich lub ich regionach wymienionych w załączniku II, bądź z gospodarstw wolnych od BHV1.
- 1.3. Krowy zapładniane są wyłącznie nasieniem byków wyprodukowanym zgodnie z dyrektywą 88/407/EWG lub są pokrywane przez byki z gospodarstw znajdujących się w państwach członkowskich lub ich regionach wymienionych w załączniku II do niniejszej decyzji lub z gospodarstw wolnych od BHV1.

- 1.4. W gospodarstwie stosuje się co najmniej jeden z następujących programów kontroli:
- 1.4.1. badania serologiczne na obecność przeciwciał przeciwko BHV1 zostały przeprowadzone, w każdym przypadku z wynikiem ujemnym, na co najmniej dwóch próbkach krwi pobranych w odstępach od pięciu do siedmiu miesięcy od wszystkich krów w wieku powyżej dziewięciu miesięcy i od wszystkich byków w wieku powyżej dziewięciu miesięcy, wykorzystywanych lub przeznaczonych do celów hodowlanych;
- 1.4.2. badania serologiczne na obecność przeciwciał przeciwko BHV1 zostały przeprowadzone, w każdym przypadku z wynikiem ujemnym, na co najmniej:
- dwóch próbkach mleka pobranych w odstępach od pięciu do siedmiu miesięcy od wszystkich krów w okresie laktacji, indywidualnie lub w puli próbek mleka pobranych od najwyżej pięciu zwierząt, oraz
 - dwóch próbkach krwi, pobranych w odstępach od pięciu do siedmiu miesięcy od wszystkich krów niebędących w okresie laktacji w wieku powyżej dziewięciu miesięcy i od wszystkich byków w wieku powyżej dziewięciu miesięcy, wykorzystywanych lub przeznaczonych do celów hodowlanych;
- 1.4.3. w przypadku gospodarstw mlecznych, w których co najmniej 30 % bydła stanowią krowy w okresie laktacji, badania serologiczne na obecność przeciwciał przeciwko BHV1 zostały przeprowadzone, w każdym przypadku z wynikiem ujemnym, na co najmniej:
- trzech próbkach mleka, pobranych w odstępach co najmniej trzech miesięcy z mleka nie więcej niż 50 krów w okresie laktacji, w zależności od specyfikacji zastosowanego testu, i
 - jednej indywidualnej próbce krwi, pobranej od wszystkich krów niebędących w okresie laktacji w wieku powyżej dziewięciu miesięcy i od wszystkich byków w wieku powyżej dziewięciu miesięcy, wykorzystywanych lub przeznaczonych do celów hodowlanych;
- 1.4.4. wszelkie bydło znajdujące się w gospodarstwie pochodzi z gospodarstw znajdujących się w państwach członkowskich lub ich regionach wymienionych w załączniku II, bądź z gospodarstw wolnych od BHV1.
2. Gospodarstwo hodujące bydło utrzymuje status gospodarstwa wolnego od BHV1, jeśli:
- 2.1. nadal spełnia warunki określone w pkt od 1.1 do 1.4; oraz
- 2.2. w gospodarstwie stosuje się co najmniej jeden z następujących programów kontroli w okresie 12 miesięcy:
- 2.2.1. badania serologiczne na obecność przeciwciał przeciwko BHV1 zostały przeprowadzone, w każdym przypadku z wynikiem ujemnym, na co najmniej jednej indywidualnej próbce krwi pobranej od wszystkich sztuk bydła starszych niż 24 miesiące;
- 2.2.2. badania serologiczne na obecność przeciwciał przeciwko BHV1 zostały przeprowadzone, w każdym przypadku z wynikiem ujemnym, na co najmniej:
- jednej indywidualnej próbce mleka pobranej od wszystkich krów w okresie laktacji, indywidualnie lub w puli próbek mleka pobranych od najwyżej pięciu zwierząt, i
 - jednej indywidualnej próbce krwi, pobranej od wszystkich krów niebędących w okresie laktacji w wieku powyżej 24 miesięcy, i od wszystkich byków w wieku powyżej 24 miesięcy;
- 2.2.3. w przypadku gospodarstw mlecznych, w których co najmniej 30 % bydła stanowią krowy w okresie laktacji, badania serologiczne na obecność przeciwciał przeciwko BHV1 zostały przeprowadzone, w każdym przypadku z wynikiem ujemnym, na co najmniej:
- dwóch próbkach mleka, pobranych w odstępach od trzech do 12 miesięcy z mleka nie więcej niż 50 krów w okresie laktacji, w zależności od specyfikacji zastosowanego testu, oraz
 - jednej indywidualnej próbce krwi, pobranej od wszystkich krów niebędących w okresie laktacji w wieku powyżej 24 miesięcy, i od wszystkich byków w wieku powyżej 24 miesięcy.

3. Status hodującego bydło gospodarstwa wolnego od BHV1 zostaje zawieszony w przypadku, gdy w trakcie badań, o których mowa w pkt od 2.2.1 do 2.2.3, u zwierzęcia wystąpi dodatni wynik testu na obecność przeciwciał przeciwko BHV1.
4. Status gospodarstwa wolnego od BHV1, zawieszony zgodnie z pkt 3, przywraca się jedynie po przeprowadzeniu badań serologicznych na obecność przeciwciał przeciwko BHV1, w każdym przypadku z wynikiem ujemnym. Badania rozpoczynają się nie wcześniej niż po 30 dniach od usunięcia ze stada zwierząt seropozytywnych i przeprowadza się je na co najmniej:
 - dwóch próbkach mleka pobranych w odstępach co najmniej dwóch miesięcy od wszystkich krów w okresie laktacji, indywidualnie lub w puli próbek mleka pobranych od najwyżej pięciu zwierząt, oraz
 - dwóch próbkach krwi, pobranych w odstępach co najmniej trzech miesięcy od wszystkich krów niebędących w okresie laktacji i od wszystkich byków.

Uwaga:

- a) W przypadkach, w których w niniejszym załączniku mowa jest o teście serologicznym na obecność przeciwciał przeciwko BHV1, stosuje się zasady określone w art. 2 ust. 1 lit. c) dotyczące statusu badanych zwierząt w odniesieniu do szczepień.
 - b) Wielkość puli próbek mleka, o której mowa w niniejszym załączniku, może być modulowana na podstawie udokumentowanych dowodów na to, że test, w zwykłych warunkach prac laboratoryjnych, jest wystarczająco czuły, by wykryć pojedynczą słabą dodatnią reakcję w puli próbek o modulowanej wielkości."
-